

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA KUSHTETUESE

USTAVNI SUD

CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 6. januar 2023. godine
Ref.br.:RK 2102/22

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI80/22

Podnosilac

Muhamet Miftari

Ocena ustavnosti rešenja

Rev. br. 105/2021 od 30. marta 2022. godine Vrhovnog suda Kosova

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Muhamet Miftari, sa prebivalištem u Prištini (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost rešenja [Rev. 105/2022] od 30. marta 2022. godine Vrhovnog suda Kosova (u daljem tekstu: Vrhovni sud), u vezi sa rešenjem [AC. br. 9796/2021] od 13. decembra 2021. godine Apelacionog suda Kosova (u daljem tekstu: Apelacioni sud).

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporenog rešenja, kojim se navodi da su podnosiocu zahteva povređena osnovna prava i slobode zagarantovane članom 24. [Jednakost pred zakonom], članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 32. [Pravo na pravno sredstvo], članom 49. [Pravo na rad i obavljanje profesije], članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa članovima 6. i 14. Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).
4. Podnosilac zahteva takođe traži od Suda uvođenje privremene mere, jer je, prema njemu, podnosilac zahteva tražio da se njegovom poslodavcu blokira određena suma novca do rešenja ovog pitanja, ističući sledeće: „*Ovo preduzeće [poslodavac] može napustiti zemlju i stoga podnosilac zahteva može biti glavna oštećena strana u ovoj stvari*”.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. (Procesuiranje podnesaka), 27. (Privremene mere) i 47. (Individualni zahtevi) Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilima 32 (Podnošenje podnesaka i odgovora) i 56 (Zahtev za uvođenje privremenih mera) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 6. juna 2022. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 8. juna 2022. godine, predsednica je odlukom [br. GJR. KSH80/22] imenovala sudiju Selvete Gërxhaliu-Krasniqi za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Gresa Caka-Nimani (predsedavajuća), Bajram Ljatifi i Remzije Istrefi-Peci (članovi).
8. Dana 22. juna 2022. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva. Istog dana, kopija zahteva je dostavljena Vrhovnom sudu.
9. Dana 13. decembra 2022. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

10. Iz spisa predmeta proizilazi da je podnosilac zahteva bio zaposlen u IQ to LinkGmbH-WebCompany, filijala na Kosovu (u daljem tekstu: poslodavac) na poziciji „agent za pozive”.

11. Dana 1. septembra 2020. godine, poslodavac je doneo odluku o obustavi radnog odnosa podnosiocu zahteva do neke druge odluke, jer je Disciplinska komisija poslodavca utvrdila da je podnosilac zahteva učinio težu povredu radnih obaveza.
12. Istog datuma, odnosno 1. septembra 2020. godine, podnosilac zahteva je protiv odluke prvog stepena poslodavca uložio žalbu drugom stepenu. Iz spisa predmeta ne proizilazi da je podnosilac zahteva dobio odgovor od drugog stepena poslodavca u vezi sa njegovom žalbom.
13. Dana 1. oktobra 2020. godine, poslodavac je dopisom obavestio podnosioca zahteva da mu na osnovu člana 70. Zakona o radu prestaje radni odnos, zasnivajući se na nalazima Disciplinske komisije da je podnosilac zahteva povredio pravila o radu i da je isti odbio da sledi instrukcije koje mu je dao nadređeni.
14. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je uložio žalbu na odluku poslodavca o obustavi radnog odnosa i na dopis kojim je udaljen sa posla.
15. Dana 11. februara 2021. godine, Izvršni organ Inspektorata rada je odlukom [01. br. 09-209-5533/2020] odlučio na sledeći način: i) odbio je kao neosnovanu žalbu u vezi sa suspenzijom, dok je ii) navod podnosioca zahteva za prekid radnog odnosa bez odluke smatrao osnovanim, s obzirom da je poslodavac povredio zakonske odredbe Zakona br. 03/L-212 o radu, jer nije doneo pismenu odluku podnosiocu zahteva za udaljavanje sa posla.
16. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva i poslodavac su uložili žalbe drugom stepenu Inspektoratu rada protiv gore navedene odluke Izvršnog organa Inspektorata rada.
17. Dana 12. februara 2020. godine, Izvršni organ Inspektorata rada je odlukom odbio kao neosnovane žalbe podnosioca zahteva i poslodavca, potvrđujući odluku prvog stepena.
18. Dana 6. avgusta 2021. godine, podnosilac zahteva je podneo tužbu Osnovnom sudu u Prištini protiv poslodavca, tražeći i) određivanje mere obezbeđenja protiv odluke poslodavca za udaljavanje sa posla; ii) povratak na radno mesto; i iii) naknadu materijalne i nematerijalne štete.
19. Dana 15. oktobra 2021. godine, Osnovni sud u Prištini je rešenjem [C. br. 5912/21] odbio u celosti tužbu podnosioca zahteva, sa obrazloženjem da je ista van roka i obavezao podnosioca zahteva da pokrije troškove postupka.
20. Osnovni sud, u obrazloženju svog rešenja, ističe da je podnosilac zahteva obaveštenje o prekidu radnog odnosa primio 1. oktobra 2020. godine, a nakon toga se obratio Izvršnom organu Inspektorata rada, te stoga „*sud ocenjuje da je tužba sa predlogom za određivanje mere obezbeđenja van roka, jer je istekao prekluzivni rok od 30 dana od prijema dopisa za prekid radnog odnosa*“. Pored toga, Osnovni sud dodaje da je od donošenja odluke Izvršnog organa Inspektorata rada 29. aprila 2021. godine, podnosilac zahteva podneo tužbu 6. avgusta 2021. godine i shodno tome, prošlo je više od 3 meseca.
21. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je uložio žalbu Apelacionom sudu protiv gore navedenog rešenja Osnovnog suda, navodeći povredu odredaba parničnog postupka i pogrešnu primenu materijalnog prava.
22. Dana 13. decembra 2021. godine, Apelacioni sud je rešenjem [Ac. br. 9796/2021] odbio kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva, potvrđujući u celosti rešenje prvog stepena.

23. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je podneo reviziju Vrhovnom sudu protiv rešenja [Ac. br. 9796/2021] Apelacionog suda, navodeći bitnu povredu odredaba parničnog postupka i pogrešnu primenu materijalnog prava.
24. Dana 10. marta 2022. godine, Vrhovni sud je rešenjem [Rev. br. 105/2022] odbio kao neosnovanu reviziju podnosioca zahteva. Vrhovni sud je u obrazloženju svog rešenja dalje istakao da je odlukama nižih stepena pravilno utvrđeno činjenično stanje i da su pravilno primenjene odredbe parničnog postupka i materijalno pravo.

Navodi podnosioca

25. Sud podseća da podnosilac zahteva navodi da su mu osporenim rešenjem povređena prava zagarantovana članom 24. [Jednakost pred zakonom], članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 32. [Pravo na pravno sredstvo], članom 49. [Pravo na rad i obavljanje profesije], članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava u vezi sa članovima 6. i 14. EKLJP-a.
26. Podnosilac zahteva se prvo žali na činjenicu da mu je dopisom poslodavac bez odluke prekinuo radni odnos, ističući da je poslodavac povredio odredbe Zakona br. 03/L-212 o radu. U vezi sa gore navedenim, podnosilac zahteva navodi da se „*bavimo i diskriminacijom od strane poslodavca IQ to Link*“, navodeći da poslodavac nije postupio isto sa nekim radnicima kao u njegovom slučaju.
27. Podnosilac zahteva dalje ističe da Inspektorat rada, nakon što je usvojio žalbu podnosioca zahteva o prekidu radnog odnosa, nije unapred uputio podnosioca zahteva da ima mogućnost da se obrati nadležnom sudu. Podnosilac zahteva se pred Sudom takođe žali na postupke svog advokata A.L. koji ga je zastupao pred redovnim sudovima, tvrdeći da je poslednje navedeni „*davao (prazne) netačne ad-hoc izjave*“.
28. Prema podnosiocu zahteva: „*Postojala je i povreda u pogledu pravnih sredstava*“ od strane tri stepena, jer prema podnosiocu zahteva, obrazloženja tri stepena nemaju logičan tok, jer član 79. Zakona o radu predviđa rok od 30 dana za žalbe protiv odluka kojima je strana nezadovoljna, aludirajući na odluke poslodavca, a prema podnosiocu zahteva u konkretnom slučaju, poslodavac nije imao odluku već samo dopis kojim je prekinuo radni odnos. Pored toga, podnosilac zahteva ističe da mu je sam poslodavac povredio pravo na pravno sredstvo, jer mu nije dozvolio pravo žalbe protiv dopisa kojim je prekinuo radni odnos.
29. Podnosilac zahteva traži od Suda da uvede privremenu meru, jer je, prema njemu, podnosilac zahteva tražio da se poslodavcu blokira određena suma novca do rešavanja ovog pitanja i ističe: „*Ovo preduzeće [poslodavac] može napustiti zemlju i stoga podnosilac zahteva može biti glavna oštećena strana u ovoj stvari*“.
30. Podnosilac zahteva na kraju traži od Suda da poslednje navedeni pita Inspektorat rada i redovne sudove da li poseduju odluku kojom je podnosiocu zahteva prekinut radni odnos.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

USTAV REPUBLIKE KOSOVO

Član 31

[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

1. *Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.*
2. *Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.*

Član 24 **[Jednakost pred zakonom]**

1. *Pred zakonom su svi jednaki. Svako ima pravo na jednaku zakonsku zaštitu, bez diskriminacije.*
2. *Niko se ne sme diskriminisati na osnovu rase, boje, pola, jezika, veroispovesti, političkog ili nekog drugog uverenja, nacionalnog ili društvenog porekla, veze sa nekom zajednicom, imovine, ekonomskog ili socijalnog stanja, seksualnog opredeljenja, rođenja, ograničene sposobnosti ili nekog drugog ličnog statusa.*
3. *Načelo jednakosti pred zakonom ne sprečava sprovođenje i usvajanje privremenih mera, neophodnih za zaštitu i napredak prava pojedinaca i grupa koje nisu jednake. Takve mere se mogu sprovesti samo do ostvarenja cilja radi kojeg su uspostavljene.*

[...]

ZAKON Br. 03/L-212 O RADU

Član 79 **Zaštita zaposlenog na sudu**

Svaki zaposleni koji nije zadovoljan odlukom kojom smatra da su mu povređena njegova prava, ili ne dobija odgovor u roku iz člana 78. stav 2. ovog zakona, u tekućem roku od trideset (30) dana može da pokrene radni spor pri nadležnom sudu.

Ocena prihvatljivosti zahteva

31. Sud prvo ocenjuje da li su ispunjeni uslovi prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom.
32. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

33. Sud dalje takođe razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, kao što su propisani u Zakonu. U tom smislu, Sud se poziva na članove 47. (Individualni zahtevi), 48. (Tačnost podneska) i 49. (Rokovi) Zakona, koji propisuju:

Član 47 **(Individualni zahtevi)**

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48
(Tačnost podneska)

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49
(Rokovi)

„Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku ...”.

34. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud smatra da je podnosilac zahteva ovlašćena strana, koja osporava akt javnog organa, odnosno rešenje [Rev. 105/2022] od 30. marta 2022. godine Vrhovnog suda. Podnosilac zahteva je takođe naglasio osnovna prava i slobode za koje navodi da su mu povređene, u skladu sa zahtevima člana 48. Zakona i podneo je zahtev u skladu sa rokovima propisanim u članu 49. Zakona.
35. Sud dalje uzima u obzor i pravilo 39 (1) (b) [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika, koje propisuje:

Pravilo 39
[Kriterijum o prihvatljivosti]

“1. Sud može smatrati zahtev prihvatljivim:

[...]

(b) ako su iscrpljena sva delotvorna pravna sredstva, koja su na raspolaganju po zakonu, protiv pobijene presude ili odluke”.

36. Sud će zatim oceniti da li je podnosilac zahteva iscrpeo pravna sredstva kako to zahtevaju Ustav, Zakon i Poslovnik.
37. Sud podseća da pravilo o iscrpljivanju pravnih sredstava prema članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona i pravilu 39(1)(b) Poslovnika obavezuje one koji žele da podnesu svoj slučaj Ustavnom sudu da prvo iscrpe delotvorna pravna sredstva dostupna u skladu sa zakonom protiv osporene presude ili odluke.
38. Na taj način se redovnim sudovima daje mogućnost da isprave svoje greške kroz redovne sudske postupke pre nego što slučaj dođe pred Ustavni sud. Ovo pravilo se zasniva na pretpostavci izraženoj u članu 32. Ustava i članu 13. EKLJP-a, da u domaćem zakonodavstvu postoje pravna sredstva koja se mogu koristiti pred redovnim sudovima u vezi sa navodnom povredom, bez obzira na to da li su odredbe EKLJP-a ugrađene u nacionalno pravo ili ne (vidi, *inter alia*, slučaj: Aksoy protiv Turske, br. 21987/93, presuda ESLJP-a od 18. decembra 1996. godine, stav 51).
39. Ovo načelo podrazumeva da zaštitni mehanizam koji je stvorio Ustavni sud treba da bude supsidijaran u odnosu na redovni pravosudni sistem koji štiti ljudska prava (vidi,

između ostalog, *Handyside protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 5493/72, presuda ESLJP-a od 7. decembra 1976. godine, stav 48).

40. Međutim, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, sve dok se obaveza za iscrpljenje pravnih sredstava treba primenjivati sa jednom dozom fleksibilnosti i bez preteranog formalizma, ova obaveza ne zahteva samo da se zahtevi podnose pred redovnim sudovima već takođe zahteva da podnosilac zahteva, pre nego što podnese zahtev za koji ima cilj da nakon toga podnese i pred ESLJP-om, treba: *a)* da navede iste tvrdnje i pred redovnim sudovima, u najmanju ruku, suštinski i *b)* da ispoštuje formalne zahteva i rokove koji su predviđeni zakonima na snazi (vidi, *mutatis mutandis*, slučaj ESLJP-a: *Gäfgen protiv Nemačke*, br. 22978/05, presuda od 1. juna 2010. godine, stav 142).
41. Što se tiče gore navedene tačke *a)*, kojom je podnosilac zahteva izneo iste navode pred redovnim sudovima, barem suštinski pre nego što se obratio Sudu, Sud ističe da načelo subsidiarnosti zahteva da podnosilac zahteva iscrpi sve proceduralne mogućnosti u redovnom postupku, kako bi se sprečila povreda Ustava ili, ako je došlo do povrede, da se ispravi takva povreda osnovnih prava. U suprotnom, podnosilac zahteva je odgovoran kada se njegov slučaj proglasi neprihvatljivim od strane Ustavnog suda ako nije uspeo da iskoristi redovne postupke ili propusti da prijavi povredu Ustava u redovnom postupku. Nekorišćenje ove mogućnosti će se shvatiti kao odustajanje od prava da se dalje ospori povreda i da se zali (vidi, slučajeve Suda: KI68/16, *Fadil Rashiti*, rešenje o neprihvatljivosti od 31. marta 2017. godine, stav 38, i KI139/12, *Besnik Asllani*, rešenje o neprihvatljivosti od 30. novembra 2012. godine, stav 45; KI210/19, *Sabri Ismaili*, rešenje o neprihvatljivosti od 15. jula 2020. godine, stav 35, vidi takođe slučaj ESLJP-a: *Kudla protiv Poljske*, presuda od 26. oktobra 2000. godine, stav 152).
42. Što se tiče kriterijuma *b)* da je podnosilac zahteva ispoštovao formalne zahteve i rokove koji su propisani zakonima na snazi pre nego što se obratio Sudu, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, istakao je da pravna sredstva nisu iscrpljena u slučajevima kada žalba nije primljena na razmatranje od strane redovnih sudova zbog proceduralnih propusta podnosioca zahteva (vidi, s tim u vezi, slučajeve ESLJP-a: *Gäfgen protiv Nemačke*, gore citiran, stav 143; *Kunert protiv Poljske*, gore citiran, stav 42; i *Gadd protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, gore citiran, stav 54; *Ben Salah Adraqui i Dhaime protiv Španije*, odluka od 27. aprila 2000. godine).
43. Štaviše, što se tiče gore navedene tačke *b)*, ESLJP je naglasio da su pravila koja određuju proceduralne korake za koje se traži da se preduzmu, kao i vremenski rokovi koji se trebaju ispoštovati u vezi sa podnošenjem žalbe, kreirana da bi se osigurala potrebna administracija pravde i saglasnosti, posebno, sa načelom pravne sigurnosti (vidi, slučaj ESLJP-a: *Ben Salah Adraqui i Dhaime protiv Španije*, gore citiran).

Što se tiče iscrpljenja pravnih sredstava u konkretnom slučaju

44. Sud će dalje oceniti da li je podnosilac zahteva ispunio uslove iscrpljenosti pravnih sredstava prema gore definisanim standardima, odnosno da li je poštovao procesne uslove kako bi nadležne institucije i redovni sudovi mogli da razmatraju njegove navode u vezi sa načinom i postupkom koji je poslodavac sledio za prekid radnog odnosa.
45. S tim u vezi, Sud primećuje da podnosilac zahteva ne osporava pred Sudom postupak koji je sproveo Vrhovni sud ili čak nižestepeni sudovi u pogledu odbijanja njegovog zahteva u procesnom smislu roka, već osporava činjenicu da su svi sudovi odbili zahtev podnosioca pozivajući se na član 79. Zakona o radu, a u konkretnom slučaju, podnosilac zahteva navodi da nije bilo odluke o prekidu radnog odnosa već dopis. On dalje navodi da čak ni Inspektorat rada nije uputio podnosioca zahteva o pravnim sredstvima koje

treba da primeni. S tim u vezi, podnosilac zahteva ističe da su mu time povređena prava zagarantovana Ustavom.

46. Podnosilac zahteva, i pored toga što Vrhovni sud, a ni redovni sudovi, nisu razmatrali njegovu žalbu u vezi sa postupkom za prekid radnog odnosa, pošto je žalba podneta van zakonskog roka, traži od Suda da oceni postupak u vezi sa njegovim udaljavanjem sa radnog mesta i pored toga traži od Suda da uvede privremenu meru, jer je prema njemu, podnosilac zahteva tražio da se poslodavcu blokira određeni iznos novca do rešavanja ovog pitanja.
47. U ovom slučaju, Sud podseća da je Vrhovni sud rešenjem [Rev. 105/2022] od 30. marta 2022. godine usvojio kao ispravan stav nižestepenih instanci, koji su odbili žalbu podnosioca zahteva uloženu na odluku poslodavca kao van roka. Vrhovni sud i niže instance su objasnili podnosiocu zahteva da je istekao preluzivni rok od 30 dana predviđen Zakonom o radu, a štaviše, prošlo je više od tri meseca od kada je podnosilac zahteva primio odluku Inspektorata rada.
48. U stvari, Sud ponavlja da se ni Vrhovni sud a ni nižestepeni sudovi nisu upustili u ocenu merituma slučaja, odnosno navode podnosioca zahteva da postupak za udaljavanje sa posla od strane poslodavca nije bio u skladu sa zakonskim odredbama. Ove nalaze Vrhovnog suda podnosilac zahteva uopšte ne osporava pred Sudom.
49. Sud primećuje da Vrhovni sud nije imao priliku da razmatra navode podnosioca zahteva da postupak za njegovo udaljavanje sa posla od strane poslodavca nije bio pravilan zbog nepoštovanja proceduralnih radnji predviđenih zakonom, odnosno zbog podnošenja žalbe van zakonskog roka. U ovom slučaju, podnosilac zahteva, iako je to izneo kao navod, izgubio je svoje procesne mogućnosti da kroz ovaj postupak dokaže svoje navode.
50. Shodno tome, na osnovu gore navedenog i uzimajući u obzir navode i činjenice koje je podnosilac zahteva izneo, Sud, zasnivajući se i na standarde utvrđene u sudskoj praksi ESLJP-a, utvrđuje da je zahtev podnosioca, iako je on formalno sledio sudske postupke za osporavanje odluke poslodavca, ne ispunjava uslove prihvatljivosti pred Sudom, pošto podnosilac zahteva nije iscrpeo pravna sredstva u vezi sa navodnim povredama za osporavanje prekida radnog odnosa zbog njegovih procesnih propusta pred sudskim instancama.
51. U zaključku, Sud utvrđuje da zahtev podnosioca u vezi sa gore navedenim navodom ne ispunjava uslove prihvatljivosti pred Sudom, jer nisu iscrpljena pravna sredstva definisana stavom 7, člana 113. Ustava, stavom 2, člana 47. Zakona i tačkom (b) stava (1) pravila 39 Poslovnika, i kao takav, zahtev se mora proglasiti neprihvatljivim.

Što se tiče zahteva podnosioca za privremenu meru

52. Sud podseća da podnosilac zahteva takođe traži od Suda da donese odluku o uvođenju privremene mere da *„Ovo preduzeće [poslodavac] može napustiti zemlju i stoga podnosilac zahteva može biti glavna oštećena strana u ovoj stvari“*. Napred navedeni sud je zaključio da je zahtev podnosioca neprihvatljiv. Stoga, u skladu sa stavom 1, člana 27. (Privremene mere) Zakona i pravilom 57. (Donošenje odluke o privremenim merama) Poslovnika, zahtev za uvođenje privremene mere je bez predmeta razmatranja i kao takav se odbija.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članovima 20. i 47. Zakona i pravilima 39 (1) (b) i 57 Poslovnika, dana 13. decembra 2022. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Selvete Gërxhaliu-Krasniqi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka Nimani